

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.151/2024/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. szeptember 25. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2024. március 13. napján kelt 10.B.84/2023/27. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a Szolnoki Járásbíróság 40.B.266/2022/23. számú ítéletével kiszabott 8 hónap fogházban végrehajtandó és végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

A vádlott lakóhelye terhelt 1 lakcíme², tényleges tartózkodási helye a Bv. intézet személyazonosító igazolványának száma terhelt1 szígszám²

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. március 13. napján kihirdetett 10.B.84/2023. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklás büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért őt 3 év 6 hónap – börtönben végrehajtandó – szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész az I. rendű vádlott terhére anyagi jogszabály téves alkalmazása miatt, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás, míg Terhelt1 I. rendű vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

[3] A Pest Vármegyei Főügyészség fellebbezése NF.2187/2021/41. szám alatti indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket nagyrészt helytállóan felsorolta, azonban a büntetéskiszabási körülmények nem állnak

összhangban az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékével és fokozatával, valamint a közügyektől eltíltás tartamával.

[4] Kiemelte, hogy az I. r. vádlott többszörösen büntetett előéletű, őt korábban részben ugyanílyen bűncselekmény – kábítószer birtoklása – miatt ítélték el, s az újabb cselekményt nem sokkal a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének lejártá után követte el. Mindezekből az a következtetés vonható le, hogy az előzőleg kiszabott büntetéseknek nem volt kellő visszatartó ereje, így vele szemben nagyobb teret kell engedni a törvény szigorának.

[5] Álláspontja szerint az I. r. vádlott rossz egészségi állapota csak korlátozott mértékben vehető figyelembe enyhítő körülményként, mivel az egészséget veszélyeztető bűncselekmények ismétlődő elkövetésével saját maga ronsolja tudatosan egészségi állapotát.

[6] Az elsőfokú ítéletben felsorolt egyéb enyhítő körülményeket nem vitatta, ugyanakkor szerinte olyan különös méltánylást érdemlő ok nem szerepel köztük, amely I. r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazását és a szabadságvesztés büntetés enyhébb fokozatban történő meghatározását indokolná. Ezért az I. r. vádlottal szemben legalább a törvényi minimumot elérő, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés és hosszabb tartamú közügyektől eltíltás kiszabását indítványozta.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.283/2024/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést változatlanul fenntartotta, az I. rendű vádlott és védőjének fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[8] A fellebbezések elbírálására a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti tanácsülés kitűzését indítványozta. Bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván részt venni.

[9] A fellebbezések irányára figyelemmel rögzítette, hogy a Be. 590. § (3) bekezdés alapján korlátozott felülbírálatnak van helye.

[10] Álláspontja szerint a Budapest Környéki Törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút, illetve relatív eljárás szabálysértés nem történt.

[11] Megjegyezte, hogy az elsőfokú ítélet megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja alapján nem vizsgálható. Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I. rendű vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

[12] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a Be. 562. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően teljesítette.

[13] Az elsőfokú ítélet indokolásában helyesbíteni indítványozta az I. rendű vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat azzal, hogy a Dunaújvárosi Járásbíróság 12.Bpk.269/2016/3. számú határozata 2016. augusztus 24. napján vált jogerőssé.

[14] A büntetés kiszabása körében további enyhítő körülményként kérte értékelni az I. rendű vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását és megbánását.

[15] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a számba vett büntetéskiszabási tényezőket a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor az I. rendű vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztést szabott ki, annak mértékét azonban indokolatlanul enyhének tartotta. Az ügyészi fellebbezés helytálló indokolással fejtette ki, hogy a bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek és ezáltal a cselekmény tárgyi súlyához nem igazodó, a büntetési célokat, különösen a generális prevenciót nem megfelelően szolgáló büntetést szabott ki.

[16] A középértéktől lefelé történő jelentősebb eltérést az enyhítő körülmények száma és nyomatéka valóban lehetővé tette, ugyanakkor az nem indokolja kellően az enyhítő szakasz alkalmazásával a büntetési tétel alsó határánál enyhébb büntetés kiszabását, valamint az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását.

[17] Az általános és az egyéni bűnmegelőzési célok kizárólag hosszabb, a speciális minimumot elérő, vagy azt meghaladó szabadságvesztés kiszabása esetén érvényesülhetnek, csak ez a szankció lehet elég súlyos ahhoz, hogy visszatartsa a vádlottat a bűnismétléstől, a társadalom más tagjait pedig bűncselekmény elkövetésétől.

[18] A végrehajtási fokozat kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. r. vádlott betegségei kezelhetők, egészségi állapota nem tekinthető oly mértékben leromlottnak, amely a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazását indokolná, ezért a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyházban indítványozta meghatározni.

[19] Utalt rá, hogy a szabadságvesztés felemelt tartamához igazodó mértékben a közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő meghatározása is szükséges.

[20] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező ítéleti rendelkezéseket törvényesnek tartotta.

[21] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéletábra a törvényszék ítéletét változtassa meg, az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, a szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelje végrehajtani, az ítélet indokolásában a bünteteskiszabási körülmények körét és az I. rendű vádlott korábbi büntetéseivel kapcsolatos adatot pontosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[22] A Fővárosi Ítéletábra a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész az előzetes bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[23] A nyilvános ülésen a vádlott személyi körülményeiről nyilatkozott. Saját védelmében és az utolsó szó jogán többször is megbánásának adott hangot. Hangsúlyozta, hogy a cselekmény elkövetése óta kábítószerfogyasztó múltjával teljesen felhagyott, kábítószerfüggőségéből kigyógyult, a jövőben kizárólag családjával kíván lenni, szeretne szakképesítést szerezni és a civil életben elhelyezkedni.

[24] Az I. r. vádlott védője írásban külön nem indokolta fellebbezését. A nyilvános ülésen tartott perbeszédében kiemelte, hogy védenca a bűnösségre is kiterjedően elismerte a terhére rótt cselekmény elkövetését. A tőle lefoglalt kábítószer saját fogyasztásra vásárolta, és azt e célból tartotta magánál. A hatóanyagtartalom kapcsán felhívta a figyelmet arra, hogy az I. r. vádlott kábítószerfüggő személy volt az elkövetéskor, a hozzászokás miatt jóval több kábítószer kellett használnia a szokványos bódultság eléréséhez. További enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy a lefoglalt kábítószer mennyisége csupán kis mértékben, mindössze 14,6 grammal haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. Hivatkozása szerint védenca több mint három éve tiszta, kábítószerfüggőségéből kigyógyult, ennek köszönhetően a generális és a speciális prevenció már megvalósult. A visszaeséstől nem kell tartani, mert védenca minden energiájával azon van, hogy bemutassa a fiataloknak a kábítószerfogyasztás veszélyeit. Ennek érdekében felvette a kapcsolatot a helyi roma önkormányzattal, hogy drogreprevenációs feladatokra vállalkozzon. Két kiskorú gyermekéről bv. intézetbe kerülése előtt is folyamatosan gondoskodott. Ezt megelőzően rendszeres jövedelemmel rendelkezett, főnökei jó munkaerőként ragaszkodtak hozzá. Védenca nagyon megbánta tettét, a jövőjét tervezi. Álláspontja szerint a szabadságvesztés enyhébb végrehajtási fokozatát kellően indokolják védenének orvosi iratokkal igazolt betegségei. Krónikus visszértágulata műtetre szorul, e betegsége akadályozza, hogy a szabadságvesztést fegyházban hajtsák végre. Mindezen körülményekre tekintettel elsődlegesen felfüggesztett szabadságvesztés

kiszabására, másodsorban a szabadságvesztés enyhítésére, harmadlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[25] A Fővárosi Ítéltábla az ellentétes irányú fellebbezések egyikét sem tartotta alaposnak.

[26] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[27] Figyelemmel arra, hogy az ügyészség és a védelem a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, kizárólag a büntetés súlyosítása, illetve enyhítése érdekében jelentett be ellentétes előjelű fellebbezéseket, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezéseit, illetve részét bírálta felül.

[28] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján azonban a fentiekben túlmenően az ítéltáblának vizsgálnia kellett azt is, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során történt-e a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 609. §-ában írt – az érdemi felülbírálat akadályát képező – hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértés, a bűnösségre vont következtetés okszerű-e, és a bűncselekmény minősítése megfelel-e az anyagi jogszabályoknak.

[29] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján az ítéltábla mindezek mellett hivatalból felülbírálta a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra, a lefoglalt dolgokra, az elkobzásra és a bűnügyi költségre vonatkozó – ítéleti rendelkezéseket.

[30] Az eljárási szabályok vizsgálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta. A Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetve – ítélet megalapozatlanságának vizsgálata nélkül megállapíthatóan – a Be. 609. § (1) bekezdés alapján hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg, ilyenre egyébként a felek sem hivatkoztak.

[31] A bejelentett fellebbezések korlátozott voltára figyelemmel az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[32] A Be. 561. § (3) bekezdése azonban a b) és c) pontban külön nevesíti a vádlott személyi körülményei körében rögzített tényeket, ennek következtében azok nem részei a tényállásnak, így a másodfokú eljárásban nincs akadálya a módosításuknak. Eerre tekintettel az ítéltábla az I. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó adatokat az alábbiakkal egészíti ki, illetve pontosítja:

- a tőle különélő 12 éves lánygyermeké után havi 20 ezer forint tartásdíjat fizet a gyermek édesanyjának szóbeli megállapodás alapján,
- a büntetés-végrehajtási intézetbe kerülése előtt különböző építőipari cégeknél dolgozott napi bejelentéssel, 14-18 ezer forintot keresett naponta,
- jelenlegi élettársa csak minimálbért kap és családi pótlékot,
- a tartózkodási helye szerinti ingatlan anyósa tulajdonát képezi, a közüzemi számlákat a tőlük különélő anyósa és annak élettársa fizeti,
- vagyontalan,
- a pénzintézet felé legalább 1 millió forint tartozása áll fenn, a havi törlesztőrészlet 47 ezer forint,
- a lábán lévő visszértágulat műtétre vár, fájdalomcsillapítókat szed rá,

- a bv. intézetben lágyéksérve visszahúzódott,
- a Dunaújvárosi Járásbíróság 12.Bpk.269/2016/3. számú határozata 2016. augusztus 24. napján vált jogerőssé,
- a vádlott elítélései között feltünteti, hogy a Jászberényi Járásbíróság 2023. január 31. napján kihirdetett és a Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.321/2023/10. számú határozatával 2023. október 20. napján jogerős 7.B.601/2021/38. számú ítéletével a Btk. 338. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő közveszélyokozás büntette miatt 1 év 6 hónap – börtön fokozatú – szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A cselekmény elkövetési ideje: 2021. március 09., a megalapozott gyanú közlésére 2021. március 11. napján került sor,
- a tagállami ítéletek nyilvántartásában nem szerepel.

[33] A Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú bíróság határozatának írásba foglalásakor Be. 562. § (2) bekezdés szerinti részleges indokolás szabályait megfelelően alkalmazta.

[34] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárásban is irányadó tényállásban az ítéltábla nem észlelt olyan körülményt, amelyre tekintettel az I. r. vádlott felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének lenne helye. Az I. r. vádlott felszólalásában arra hivatkozott, hogy nem volt tudomása arról, hogy milyen típusú anyag van a birtokában, annak mennyi a tiszta hatóanyagtartalma, és hogy ez kábítószernek, hatóanyagtartalmát tekintve különösen jelentős mennyiségű kábítószernek minősül. Ezzel kapcsolatban felmerülhet a ténybeli tévedés, valamint a cselekmény társadalomra veszélyességében való tévedés lehetősége. Ténybeli tévedésre az a tényállásszerű cselekményt megvalósító elkövető hivatkozhat, akinek a tudata az elkövetéskor nem fogta át a bűncselekmény törvényi tényállásának tárgyi oldali ismérveit, míg a társadalomra veszélyességben való tévedés azt jelenti, hogy a tévedésben lévő személy a cselekmény elkövetésekor nincsen tisztában a magatartása jogellenességével, társadalmilag helytelenített voltával. Erre vonatkozó adat a – a vádlott és védője által sem vitatott – tényállásban nem szerepel, a törvényszék által megállapított tényállást mindenki elfogadta, azt fellebbezéssel senki nem támadta. A vádlotti érvelésre figyelemmel ugyanakkor szükséges utalni arra, hogy a terhelt nyilvánvalóan azért szerzett meg és tartott magánál kábító hatású anyagot, hogy abból fogyasszon és bódult állapotba kerüljön. A kábítószerekhez hasonlóan az új típusú pszichotróp anyagok is ilyen hatást váltanak ki, ezért fogyasztják őket az emberek. Köztudomású az is, hogy a bódító, tudatmódosító hatású szerek, drogok kereskedelmét/birtoklását a törvény tipikusan büntetni rendeli, különösen igaz ez olyan anyagokra, melyek – bár népszerűek – kereskedelmi forgalomban éppen ezért nem kaphatók. Mindezek alapján a saját nyilatkozata szerint is kábítószerfüggő, hasonló bűncselekmény miatt korábban a hatóságokkal is összeütközésbe került vádlottnak számolnia kellett azzal, hogy az általa saját fogyasztás céljából megszerzett és birtokolt tudatmódosító szer – ismeretlen, akár a jelentőst meghaladó mennyiségben – kábítószernek minősülő anyagot tartalmaz, mely körülmény a büntetőjogi felelősségének megállapításához is vezet. Miután a tényállásban nincs olyan adat vagy körülmény, ami alapján ő alappal bizakodhatott volna abban, hogy a nála lévő, általa is ismerten bódító hatású anyag nem minősül kábítószernek, a ténybeli tévedésre való hivatkozása nem bír relevanciával, és ugyanez kizárja a társadalomra való veszélyességben való tévedés lehetőségét is.

[35] Az elsőfokú bíróság tehát – büntethetőséget kizáró ok hiányában – okszerűen következtetett Terhelt I. r. vádlott bűnösségére.

[36] Az elsőfokú bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően minősítette az I. r. vádlott terhére rótt cselekményt különösen jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer

birtoklása büntetettének. Pontos jogszabályi hivatkozásokkal vezette le a törvényszék, hogy az I. r. vádlottnál talált 4-CMC tartalmú kristály miért minősül kábítószernek, és tiszta hatóanyag-tartalmára figyelemmel miért minősül különösen jelentős mennyiségnek. E tényadatok alapján, melyeket a fellebbezéssel nem támadott tényállás is teljeskörűen rögzít, az egészséget veszélyeztető cselekmény minősítése törvényes.

[37] A Btk. 79. §-a értelmében a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el, a 80. § (1) bekezdése szerint pedig a büntetést a büntető törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[38] Ahogyan a bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. Ezeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[39] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt hiánytalanul feltárta és a súlyuknak megfelelően mérlegelte. Azok csak kisebb kiegészítésre, pontosításra szorultak az alábbiak szerint.

[40] A törvényszék helyesen értékelte enyhítő körülményként, hogy az I. r. vádlott ténylegesen két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Az e körben irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően tulajdonított nyomatékos enyhítő hatást annak, hogy a tőle legfoglalt kábítószer mennyisége csupán kis mértékben haladja meg a súlyosabb minősítéshez szükséges minimális mennyiségi határt. Bár a terhén megállapított bűncselekmény absztrakt tárgyi súlya kétségtelenül jelentős, az adott minősítésen belüli csekélyebb konkrét tárgyi súlynak enyhébb megítélés alá kell esnie. Az elsőfokú bíróság szintén helyesen vette figyelembe a vádlott javára szóló körülmények között az orvosi kezelést igénylő betegségeit. Nem értett egyet az ítéltábla azzal az ügyészi állásponttal, hogy a megromlott egészségi állapotát csak csekélyebb súllyal lehet figyelembe venni, mivel azt saját maga idézte elő. Orvosi iratokkal ugyanis nem alátámasztott, hogy a lábán lévő visszértágulat és a lágyéksérve a korábbi kábítószerfogyasztása következtében alakult ki. Bár a tettenérésre figyelemmel csak kisebb súllyal, de további enyhítő körülmény a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása, valamint nagyobb nyomatékkal a másodfokú eljárás során is tapasztalható őszinte megbánása.

[41] Ezzel szemben helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott terhére többszörösen büntetett előéletét, melynek súlyát növeli, hogy őt részben korábban is kábítószer birtoklása miatt marasztalták el, és a jelen ügyben vád tárgyává tett cselekményét nem sokkal e korábbi felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének lejártá után követte el. Szintén súlyosító körülményként kellett figyelembe venni a törvényszék illetékességi területén a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények köztudomású elszaporodottságát és azt, hogy az I. r. vádlott a jogi minősítés megalapozó kristály mellett marihuánát is fogyasztott. A súlyosító körülmények köre végül kiegészítendő azzal, hogy az I. r. vádlott a

terhére rótt cselekményt a fent részletezett közveszélyokozás büntette miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt, az abban az ügyben történt meggyanúsítása után követte el.

[42] Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az 5 évtől 15 évig terjedő büntetési tételkeretnek a Btk. 80. § (2) bekezdése szerint irányadó középértéke jelen esetben 10 év. A büntetés kiszabása során a másodfokú bíróság figyelemmel volt arra, hogy az I. r. vádlott korábbi elítélései – egy kivételével – a kábítószerfogyasztásra, illetve kábítószerfüggőségére volt visszavezethető. A nyilvános ülésen tett nyilatkozata szerint függőségéből kigyógyult. Újabb hasonló jellegű vagy ezzel összefüggő bűncselekmény elkövetésére a bűnügyi nyilvántartásban nincsen adat, az elkövetés óta eltelt több, mint 3 év alatt másik büntetőeljárás nem indult ellene. Ez pedig alátámasztani látszik azt az előadását, hogy a kábítószeres életmódjával teljesen felhagyott, folyamatosan dolgozik és próbál a családjáról gondoskodni. Az újabb eljárás hiányára, a kedvező jövőképpel kapcsolatos nyilatkozataira, őszinte megbánására és nem utolsósorban a cselekmény csekélyebb konkrét tárgyi súlyára figyelemmel a másodfokú bíróság indokoltan találta a kábítószerrel az irányadó tényállás szerint saját fogyasztás céljából megszerző, azonban időközben a kábítószerfüggőségéből kigyógyult, korábban alapvetően e függőség miatt a büntető törvénnyel összeütközésbe került, megváltozott életvitelű vádlott esetében a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerinti rendelkezés alkalmazását, amely szerint a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne.

[43] A büntetett előéletű, és ezúttal is kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményt elkövető vádlottal szemben kiszabott 3 év 6 hónap szabadságvesztés azonban mindenképpen szükséges az általános, de különösen az egyéni megelőzési célok eléréséhez. Ezért az ítéltábla a korábbi büntetések hatástalansága, a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének lejártá utáni elkövetés miatt az eleve középérték alatt az enyhítő szakasz alkalmazásával meghatározott büntetés további enyhítésére sem látott indokot.

[44] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlott orvosi dokumentumokkal igazolt betegségeire, így a műtéti beavatkozást igénylő visszértágulatára és lágyéksérvére tekintettel a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az egyébként irányadó fegyház helyett börtönben állapította meg. Helytálló érvekkel mutatott rá az elsőfokú bíróság, és a nyilvános ülésen előadott személyi körülmények is megerősítették, hogy a vádlott visszértágulása lényegében napi problémát okoz, fájdalommal jár, gyógyszereket kell rá szednie és műtetre szorul. A lágyéksérvről úgy nyilatkozott, hogy visszahúzódó félben van, azonban ennek kiújulása sem zárható ki. E körülmények összességében megalapozzák vele szemben az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását.

[45] Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályhelyek pontos megjelölésével, törvényesen határozott a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről és annak legkorábbi időpontjáról. Helyesen rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt dolgok sorsáról, a feleslegessé vált vizeletminta megsemmisítéséről, a lefoglalt kábítószer elkobzásáról, valamint a bűnügyi költség összegéről, annak viseléséről és a kötelezés módjáról. Az ítéltábla tehát az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezéseit minden tekintetben törvényesnek találta.

[46] Nem észlelte a törvényszék, hogy az I. r. vádlott jelenleg is a Szolnoki Járásbíróság 2023. április 18. napján kelt és ugyanekkor jogerős 40.B.266/2022/23. számú határozatával kiszabott 8 hónap szabadságvesztés 2 éves próbaideje alatt áll. Miután a jelen ügyben kiszabott jogerős szabadságvesztést kell rajta végrehajtani, amely miatt a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását nem lehet elrendelni, az ítéltábla a Btk. 86. § (2) bekezdése alapján a határozat rendelkező részében megállapította, hogy a próbaidő a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

[47] Az elsőfokú ítélet rendelkező részében csupán az I. r. vádlott lakóhelyét és személyazonosító igazolványa számát, valamint az időközbeni átszállítására tekintettel az aktuális tartózkodási helyét kellett a nyilvántartási adatok szerint pontosítani.

[48] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét – a rendelkező részben írt pontosításokkal és kiegészítésekkel a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[49] A másodfokú bíróság végzése elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2024. szeptember 25.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

dr. Szabó Ágnes Petra s.k.
előadó bíró

dr. Bíró Emese s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. március 13. napján kihirdetett 10.B.84/2023. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.151/2024/7. számú végzésével 2024. szeptember 25. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. szeptember 25.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: